

Ter dankbare herinnering aan

Johannes Katier

weduwnaar van

Elisabertha Theodora Ketels

Geboren in Beckum, 1 januari 1907, meermalen gesterkt door het sacrament van de zieken, overleden in Haaksbergen op „Het Saalmerink” op 27 oktober 1990.

Zijn lichaam hebben we na de viering van de Eucharistie in de parochiekerk van H.H. Bonifatius en Gezellen op 1 november ter ruste gelegd op het R.K. kerkhof van de Veldmaat.

Een zorgzame en meelevende vader en opa is heengegaan uit ons midden.

Zijn eigen vader en moeder had hij al heel vroeg verloren.

Hij leerde al vroeg op eigen benen staan, werd kleermaker en had op verschillende plaatsen telkens weer een andere "baas" om het vak goed te leren.

Na zijn huwelijk vestigde hij zich in de Veldmaat.

Hij was iemand die sterk meeleeftte met de gemeenschap, een geestig mens, die eerlijk zei wat hij dacht en ook wel fel kon zijn. Daarbij was hij een diepgelovig mens, die op kerkelijk terrein hield van de ouderwetse liturgie en levensstijl.

Een grote slag in zijn leven was de plotse linge dood van zijn zoon Bennie en de dood van zijn vrouw, welke verliezen hij niet kon verwerken.

De laatste levensjaren bracht hij door op „Het Saalmerink". Ook daar bleef hij actief: post rondbrengen, koster, lid van de bewonerscommissie.

Daarbij geestig en prettig in de omgang.

De laatste maanden ging zijn toestand achteruit. Vooral een val en heupbreuk deden daaraan geen goed.

Zijn stem werd zwak, hij werd bedlegerig en zo kwam op zaterdagavond, temidden van zijn kinderen en kleinkinderen, toch nog snel het einde.

Wij leven vanuit het vaste geloof dat hij nu voorgoed is opgenomen onder de heiligen, samen met zijn vrouw, zijn zoon en alle dierbaren die hem voorgingen.

Maria, Moeder, ontferm u over uw zoon.

Voor uw medeleven en deelneming, ondervonden tijdens de ziekte en na het overlijden van onze vader en opa, betuigen wij u onze hartelijke dank.

Kinderen en kleinkinderen

Haaksbergen, november 1990